

Új gépek, jobb munkakörülmény

Négyszázezer iskolaköpeny egy évben

A korszerű, új munkaterem

Megszoktuk már, hogy a Szegedi Ruhagyárban minden esztendő hoz valami műszaki munkaszervezési újdonságot. Mióta a gyár egyes ruházati cikkek, elsősorban a munkaruha- és iskolaköpeny-gyártásban profilgazda lett, mind több időt tudnak fordítani a termelés, a technológia tökéletesítésére. Január elején azzal a feltétellel vették át az iskolaköpenyek gyártását a Soproni Ruhagyártól, hogy három százalékkal növelik a termelési sebességet. Ez komoly teljesítménynek számít, hiszen az elmúlt tíz évben elég magas szintre emelkedett az iskolaköpenyek gyártásának termelékenysége a soproni üzemben.

Az elmúlt hat hónap alatt a gyár vezetői, műszaki dolgozói alaposan tanulmányozták az iskolaköpeny-gyártás technológiáját, s az utóbbi hónapokban kidolgozták tökéletesítésének módját.

Vaióságos új részleget szerveztek, ahol két műszakban összesen 120 munkás dolgozik. Nagy gondot fordítottak arra, hogy a legmegfelelőbb termelőberendezéseket, szerzőmunkákat, készülékeket válasszák ki, és a gépek elhelyezése a világítás, a szellőzés, a legjobb munkakörülményeket biztosítsa.

A korábbi mérések szerint a zaj nagysága elérte a 90 decibelt. Ezt átlagosan a KÖJAL mérése szerint 10 decibellel csökkentették.

Alapos vizsgálattal derítették fel a zajforrásokat. Megállapították, hogy a berendezések, a gépek egymáshoz való csatlakozásai is nagyban hozzájárulnak a zaj keletkezéséhez. Ezért általában a gépeket kemény gumigyűrűbe helyezték, a munkaeszközök és a székek lábait is műanyaggal borították. Ezzel lényegesen csökkent a zaj a teremben.

A szellőzés tökéletesítésére trópusi ventilátorokat alkalmaznak. Kicsérítették az

ablakokat, veluxredőnyöket szereltek fel. Az apró műanyaglapok dőlésszögétől függően szűrődik be a külső fény. Egyetlen gépnél sem nehezíti a látást a beszűrődő napsugár. Ellenben minden gépnél a varroszerkezetet egyedi lámpával világítják meg.

Ebben a munkaszalagban alkalmazták a gyár automata gombvarrógépét és egy helyi újítást, az iker gomblyukkötő berendezést.

Lényegében két gépet alakítottak át, illetve kapcsolnak össze egy munkapadon, amelyeket elektromos vezérléssel működtetnek. Ez is sokat könnyített a munkán, hiszen eddig pedálkapcsolással dolgozott a munkás.

ma egyszerű nyomógombbal indítja a gépet, és ez lényegesen kevesebb erőfeszítést igényel. Az új munkaterv kialakítása 350 ezer forintba került. Az idei terv szerint 400 ezer iskolaköpenyt gyártanak ebben a részlegben. Az előzetes számítások szerint jövőre az üzem 150 ezer iskolaköpenyvel tud majd többet gyártani.

A vállalat vezetőinek terve szerint

1966-tól évente két ilyen új munkatervet alakítanak majd ki, s ezzel jelentősen megjavítják a munkakörülményeket, s megteremtik a termelékenység növelésének további lehetőségét.

ablakokat, veluxredőnyöket szereltek fel. Az apró műanyaglapok dőlésszögétől függően szűrődik be a külső fény. Egyetlen gépnél sem nehezíti a látást a beszűrődő napsugár. Ellenben minden gépnél a varroszerkezetet egyedi lámpával világítják meg.

Ebben a munkaszalagban alkalmazták a gyár automata gombvarrógépét és egy helyi újítást, az iker gomblyukkötő berendezést. Lényegében két gépet alakítottak át, illetve kapcsolnak össze egy munkapadon, amelyeket elektromos vezérléssel működtetnek. Ez is sokat könnyített a munkán, hiszen eddig pedálkapcsolással dolgozott a munkás.

Lényegében két gépet alakítottak át, illetve kapcsolnak össze egy munkapadon, amelyeket elektromos vezérléssel működtetnek. Ez is sokat könnyített a munkán, hiszen eddig pedálkapcsolással dolgozott a munkás.

ma egyszerű nyomógombbal indítja a gépet, és ez lényegesen kevesebb erőfeszítést igényel. Az új munkaterv kialakítása 350 ezer forintba került. Az idei terv szerint 400 ezer iskolaköpenyt gyártanak ebben a részlegben. Az előzetes számítások szerint jövőre az üzem 150 ezer iskolaköpenyvel tud majd többet gyártani.

A vállalat vezetőinek terve szerint

1966-tól évente két ilyen új munkatervet alakítanak majd ki, s ezzel jelentősen megjavítják a munkakörülményeket, s megteremtik a termelékenység növelésének további lehetőségét.

Szegedi diákok a Balaton partján

Kiváló eredményeket értek el az egyetemista brigádok az építőtáborokban

Balatonaligán kellemes meglepetés várta a szegedi egyetemista lányokat. A tavalyi sátrakat felváltották a kényelmesebb campingházak. Pánikéltető hatásokból így vesztettek a sárga élű éjjeli villámok, s a sátorlapok alatt megrekenő hőséget sem érezhették a táborlakók. Rendtelenség viszont ugyanolyan könnyen teremtődött, mint a sátrakban.

Lányaink az első három nap szőlőt kötöztek, majd ribizlit szedtek a Martos Flóra építőtáborban. Az iskolák közti versenyben a vándorzászlót a Szegedi Tanárképző Főiskola nyerte: a százszázalékos teljesítményt 6,6 forinttal szerezte túl az Andó-brigád, s tőlük alig maradt el Sáfár Enikő csoportja.

Nagyon sajnáljuk, hogy az iskolák közötti versenyben nem vehettünk részt —

mondja Deák Eszter, a Kossuth Zsuzsanna egészségügyi szakiskola növendéke. — Intézetünkben tízen jelentkeztünk ebbe a táborba — a vándorzászlós munkaversenybe való benevezéshez kevesen. De elegen ahhoz, hogy a kezdő turnus harminckét brigádjába közül az első helyre kerüljenek.

A száz százalékot 8,73 forinttal teljesítették túl. Hogyan sikerült ilyen kimagasló eredményt elérni?

Csoportunk nagyjából tavaly is együtt dolgozott — válaszol Geiger Mária. — Mindig azonos munkatempót igyekeztünk tartani. Legjobb napunkon négy és fél mézsa ribizlit szedtünk, amivel a tábori csapatot meghátrásoztuk. Az uszonnát sokszor hazafelé menet ettük meg. Az elején egy kicsit vitakoztunk, de most azt mondjuk, hogy érdemes volt...

Igény és lehetőség

Az építőanyagipar első félévesztendői munkája kismértékű lemaradással zárult. Valóban — a globális lemaradás értéke mindössze 30 millió. Ha azonban az építőanyagokat fajtként vesszük elő, kiderül, hogy kétharmad részükből a tervezettnél kevesebbet gyártottak, egyharmadukból pedig 5—10 százalékkal többet. Kavics-tervüket 9 százalékkal túlteljesítették. Nyomócsőből viszont 11,1 százalékkal kevesebbet adtak az építőknek. Tehát az összesítésben kimutatott kismértékű lemaradás éppenséggel jelentős is lehet egyik-másik építési anyagnál.

Az iparág külkereskedelmi tervét 20,6 százalékkal, belkereskedelmi tervét pedig 6,6 százalékkal teljesítette túl, ám a fentebb vázoltak után mégsem meglepő, hogy az egyik helyen azt hallja az ember: az építőanyag-ellátás sok helyen hátráltatta az építőipar munkáját, a másik helyen meg dicsérik az iparágat töretlen, szép fejlődéséért. Mindkét vélemény helytálló. 1964 első feléléhez mérten ugyanis majdnem 5 százalékkal nőtt a termelés volumene, s ezt 70 százalékkal a termelékenység fokozásával érték el. Azt is számításba kell venni, hogy az árvíz a Duna menti és a nyugat-dunántúli gyárakat hetekre megbénította. 40 millió értékű termelés esett így ki, s a lemaradás így módon „csak” igazán 30 millió volt.

Az árvíz, a hosszas és bőséges esőzés bizony alaposan megnyirbálta az iparág lehetőségeit — az igényeket azonban nem „mosta el”. Azután, ha már ilyen pro és kontra sorakoztatjuk az érveket az iparággal kapcsolatban, akkor azt is meg kell mondanunk, voltaképp anyaghiány miatt — legalábbis

az állami építőiparban a nagy lakótelepeken, iparterületeken — sehol sem állt a munka. A magán- vagy szövetkezeti építők most jogosan megjegyyezhetik: „semmi ok az elégedettségére. Mi sem az idén, sem tavaly, sem tavalyelőtt nem kaptunk elég téglát.” Ezzel eljutunk az igények és a lehetőségek összevetéséhez. Valóban — ha az igényeket tekintjük, nem lehetünk elégedettek, csak akkor, ha a lehetőségeket vesszük alapul. Igaz ugyanis: ha a téglagyárak túlteljesítik ter-
vüket — a téglák akkor is hiánycikk.

Szűk a kapacitás. A téglagyártásban 5 év alatt nem volt nagyobb beruházás. A házgyárakkal a téglák korszerűtlenné váltak. Ráadásul 1961—62-ben tetemes téglafelesleg keletkezett, tehát épp akkor, amikor egy nagyobb értékű téglaiipari beruházás elhatározásának meg kellett volna születnie. Közben azután kiderült: a téglák korszerűtlensége az előregyártott falelemekhez képest olyan, mint a fa, a bőr, vagy a vas korszerűtlensége a műanyagokhoz mérten. A műanyag sem veheti át mindenkor a szerepet a klasszikus anyagoktól, s ahol körültekintés nélkül mégis erőltetnek egy ilyen „szerepcserét”, az ráfizetés jár. A házgyár termékeit sem lehet mindenhol gazdaságosan felhasználni a lakóterület előregyártott falakait érdemes használni. Ám házgyárból „kiszolgálni” egy családi házat, a mi körülményeink között, egyelőre nem lehet. Tehát a felhasználás módjától s az épület méreteitől függ a téglák korszerűsége, vagy korszerűtlensége. Ha ehhez még hozzávesszük, hogy a napjainkban használt falazati anyagok 93 százaléka téglák — legyen a hagyományos bár több ezer éves is, a termelését fejlesztőnk kell. Ezért a szakemberek máris elhatározták: a harmadik ötéves tervben 8—10 hatalmas, korszerű, egyenként 40 millió darab évenkénti teljesítményű téglagyárat kell építeni.

Ettől azonban ideig gondoljunk megmaradnak. Remélhetünk-e mégis enyhülést? Azt kell mondanunk — a szakemberek állítása alapján —, ez az időjárástól függ. Legálábbis, ami a téglagyártást illeti. Manapság sajnos sok iparágunknál divat az időjárás viszonyosságaira hivatkozva mentetgetni.

A téglagyártásban azonban ez valódi „objektív körülmény”. A téglagyártást terület fele teljeszen nyitott, a második felének nagy része pedig úgynevezett tetős szín, oldalfalak nélkül. Ha esik az eső, áztatja a száradni kettőzt téglát menthetetlenül. Voltaképp pillanatnyi elmaradásukat — 11 millió darab téglát — 3 év alatt megszüntethetnék, ha tartós, jó idő köszönt ránk. A téglagyárak dolgozói vállalták, hogy vasárnap is dolgoznak és megnyújtják a munkaszünetet — nekik is jól jön a túlóra, az ország sem jár rosszul. Ennél többet aligha tehetnek. És jó idő kell! — Ettől sokat várnak. Az év végére 350 millió nyers téglát tartalmazó kell kialakítani, hogy a jövő évet jól kezdhesék. Egyetlen dologban vannak egyben nyújthatunk segítséget, főképp a téglák és cementgyáraknak. A gondos, pontos és gyors szállítással.

A téglák szállításánál a gondosság a fő követelmény: ha lehet, ne törjön el egyetlen téglacsomó sem. A pontosság meg a cementgyáraknak segítség, mert ha szállítóeszköz hiányában megtelenek a cementsilók, meg kell állni a gyártással. Az autófuvóval vállalatok és a vasúton igen sok múlik. Nehéz dolog azt kívánni, hogy most az aratás, a gyümölcsérés idején elsősorban ne a mezőgazdasággal szemben legyenek „előzékenyek”. Ám mégis legalább a cementgyáraknak ki kellene szorítani a szabad vagon, teherautót. Körültekintéssel, jó szervezéssel bizonyosan sikerül is. Ettől függ az építőipar eredményes finisé, s az első fél év után úgy tűnik, valóban csak ettől.

GERENCSÉR FERENC

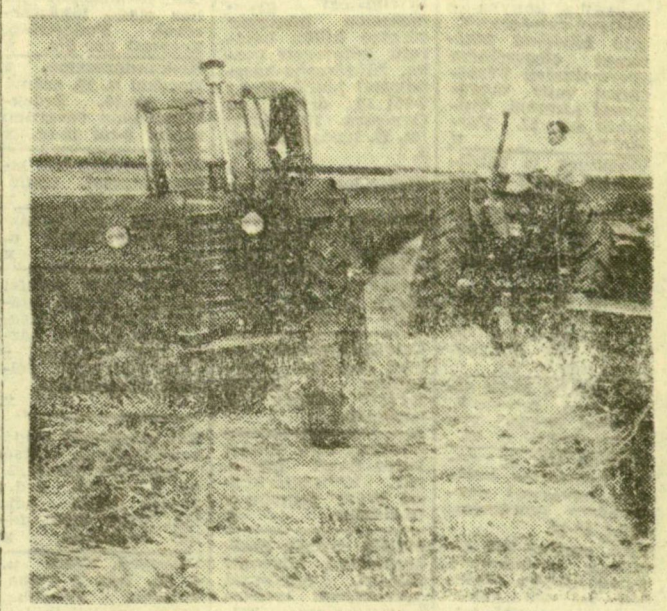
Sztereofon lemezjátszó

E héten — az országban először Szegeden — üzletet nyitott a RAVILL. A Rádió és Villamostömegcikk Nagykereskedelmi Vállalat Kölcsey utcái üzlete a hang-
lemezek, lemezjátszók és lemezjátszó kellekék speciális szakkoltója.

Az üzlet nyitásakor csaknem 1300féle hang-
lemez volt található a polcokon, kelt.

közöttük több olyan, ami még az országban másutt nem kapható. Ennek az üzletnek egyébként is az lesz az előnye, hogy az új hang-
lemezeket azonnal megkapja. Érdekesség még a Crystal-tone elnevezésű gramofon, amely két külön hangszórójával sztereofonikus hatást

Nyári mélyszántás

A kiskundorozsmai József Attila Termelőszövetkezetben az aratógépek és a kombájnok után megjelentek a szántó traktorok. Képfűzőn Dudás István és Maróti Antal nyári mélyszántást végez

Fejlesztik az „Ifjúság a szocializmusért” mozgalmat

Az idén lezárul az Ifjúság a szocializmusért mozgalom első ötészázados szakasza. A KISZ KB Intézőbizottsága ebből az alkalmából értékelte az eddigi tapasztalatokat, és határozatot hozott a mozgalom továbbfejlesztésére. Megállapította, hogy a kezdeményezés általában beváltotta a hozzá fűzött reményeket. Egyszeres keretbe foglalta a KISZ-munka legfontosabb területeit és sokoldalúan biztosította, hogy az alapszervezetekben széles körben meghonosodjanak és valóra válnak a kommunista nevelés alapelvei. A mozgalomnak része volt abban is, hogy a KISZ politikai tömegszervezetté vált.

Az intézőbizottság határozata kimondta, hogy a mozgalom új szakasza az iskolákban 1965 ősztől, egyéb területeken pedig 1966-ban kezdődik, s egy évig tart. A továbbiakban ugyanis évente hirdetik meg

a követelményeket. Az alapszervezetek évről évre programot dolgoznak ki legfontosabb feladataik megoldására, s ebből minden fiatal érdeklődési körének, valamint egyéni képességeinek megfelelően vállalhat részt.

Azok a fiatalok, akik mind a munkában, mind a művelődésben, mind pedig a testedésben hozzájárulnak a közösség vállalásainak teljesítéséhez, hiánytalanul eleget tesznek önkéntes kötelezettségeiknek, elnyerik az Ifjúság a szocializmusért mozgalom jelvényt arany- vagy ezüst fokozatát. A végzett munkát minden év végén az alapszervezetek vezetői értékelik, majd indítvány alapján a taggyűlésen döntenek a jelvények odaítéléséről. A legjobb alapszervezeteket a KISZ Központi Bizottsága dicsérelő oklevéllel tünteti ki.

A fiúk a humuszreget fejtegetik le és dobják kifelé a töltésoldalból. Mögöttük már síma a terep, az utolsó tuskót is elgörgetik. Csaba izzadt, megtörlí kezefejével az arcát, s hajol vissza a talicska fölé. Az olasz Guiliáno áll meg mellette, s a fiút félreonyomva akarja kifejezni azt, hogy majd ő eltolja. Csaba mondaná, hogy egyáltalán nem fáradt, s különben is ez az utolsó rakomány. Közben megpróbál visszalépni a helyére, s szabadkozva kijelenti három nyelv szavaival is: — Tolko diese uno... Tizenkét ország fiataljai találkoztak itt. Sokszor beszélték többszörös tolmácsolás és mutogatás útján, de olyan esetet nem tudtak említeni, amikor ne értették volna meg egymást.

Géza Ferenc